

Μαξίμου, σκηπτειν.

Ἡπ. Χρ. 3, 188

Συνυπόθετος

Διοτύνσιος

2

ἴδμεν ὅπως ἐκσυχαίξεν ὁ τῶν παικῶν σπορὴς
 τε καὶ τῶν ὀρεδρίων ἐκσυχαίξεν, εἰς ἃ ἔρχον αὐτῶ
 ἦν αἱ ἀποστασίαι αὐτῶν ποιήσασθαι, ὡς
 δὴ πον καὶ πεποίηκε, κατὰ τὸ ἀρχαῖον ἔτος
 σωτήριον, πρῶτον ἐπὶ δευτέρῃ Μαυμαυτιμω-
 νος.
 ἔχουσιν γὰρ ἐκείνους τῶν σοφῶν, ὡς ἐκείνοι
 ἦσαν καὶ οἱ συνόρτοι αὐτῶν ὑπερβαίνοντες,

και' ἰακρόν, ἐπηγγέλλετο γάρ και' αὐτοῖς,
 οὐδ' ὅτ' αὖ, οἷμα, εἴν' ἰατρικὴν βαντασθεῖς
 ποτε; και' δὲ και' μάντεν ὄντας, με' αἴσο;
 βα' εἴ, τοιαύτη ἀγνοοῦσα ὑποδέσσει, πολλή,
 χρυζούσῃ και' οὐδέσῃ και' ἰσχύος και'
 δαπαίνῃ και' γῆ' αἴλῃ προπαισυνή.